

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om verkställighet av den gemensamma fiskeripolitiken inom Europeiska gemenskapen samt till lag om ändring av lagen om Finlands fiskezon

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen ingår förslag till lag om verkställighet av den gemensamma fiskeripolitiken inom Europeiska gemenskapen samt till mindre ändringar av lagen om Finlands fiskezon. Syftet med förslagen är att för Finlands del verkställa de tekniska stadganden som är en förutsättning för att den gemensamma fiskeripolitiken skall kunna fullföljas.

Enligt den föreslagna lagen fungerar jord- och skogsbruksministeriet som högsta verkställande myndighet för den gemensamma fiskeripolitiken samt som i gemenskapens förordningar avsedd behörig myndighet. Jord- och skogsbruksministeriet skall enligt förslaget för vissa frågor eller frågekomplex del kunna överföra sina befogenheter till landsbygdsnäringsdistriktet och vilt- och fiskeriforskningsinstitutet. Även fiskeribranschens organisationer skall kunna utnyttjas i övervakningsuppgifter.

Fiskeriinkomstlagen, som innehåller stadganden om stöd som strider mot gemenskapens bestämmelser, och lagen om bringande i kraft av Internationella fiskerikommissionens för Östersjön rekommendationer, som blir obehövlig, föreslås upphävas.

I propositionen ingår även ett förslag till lag om ändring av lagen om Finlands fiskezon. Ändringen berör närmast tillgången till fiskevattnen innanför 12 sjömilgränsen.

Propositionen har samband med regeringens proposition om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet om Finlands anslutning till Europeiska unionen. Avsikten är att de föreslagna lagarna skall träda i kraft samtidigt med Finlands medlemskap i Europeiska unionen. Tidpunkten för ikraftträdandet fastställs genom förordning.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1	DETALJMOTIVERING	7
ALLMÄN MOTIVERING	3	1. Motivering till lagförslagen	7
1. Inledning	3	1.1. Lag om verkställighet av den gemensamma fiskeripolitiken inom Europeiska gemenskapen	7
2. Nuläge	3	1.2. Lag om ändring av lagen om Finlands fiskezon	10
2.1. EG:s gemensamma fiskeripolitik	3	2. Närmare stadganden och bestämmelser	11
2.2. Det danska systemet	5	3. Ikraftträdande	11
2.3. Nuvarande lagstiftning i Finland	5	LAGFÖRSLAGEN	11
3. Propositionens mål och centrala förslag	6	1. Lag om verkställighet av den gemensamma fiskeripolitiken inom Europeiska gemenskapen .	11
4. Propositionens verkningar	6	2. Lag om ändring av lagen om Finlands fiskezon .	14
4.1. Ekonomiska verkningar	6	Parallelltexter	15
4.2. Verkningar ifråga om organisation och personal	6	2. Lag om ändring av lagen om Finlands fiskezon	15
4.3. Övriga verkningar	6		
5. Ärendets beredning	6		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Gemensamma områden inom den av Europeiska gemenskapen (EG) omfattade gemensamma fiskeripolitiken (Common Fisheries Policy; CFP) för fiskerinäringsektorn är strukturpolitiken, resurspolitiken, marknadsförings-systemet, regleringen av fisket samt kontrollsystemet. I den gemensamma fiskeripolitiken ingår även regler för tillträdet till fiskevattnen samt fastställande av stödåtgärder för fiskerinäringen. Den gemensamma fiskeripolitiken berör i princip allt fiske, utnyttjande av de levande tillgångarna i havet och vattenbruk. I praktiken är det med andra ord det kommersiella fisket och de fångster av kvoterade fiskarter som erhållits inom havsområdet som är föremål för reglering.

Ett medlemskap i EG innebär att de förordningar och med stöd av dessa givna beslut och direktiv som reglerar den gemensamma fiskeripolitiken inom EG som sådana blir bindande för Finland och att de tillämpas omedelbart utan särskild lagstiftning om införande. När det gäller tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2115/77 om förbud mot riktat fiske och landning av sill för andra industrier än livsmedelsindustrin har dock Finland beviljats en tre år lång övergångsperiod. Före utgången av övergångsperioden tar rådet upp frågan till förnyad behandling.

Vissa av gemenskapens förordningar innehåller bestämmelser som förutsätter att även nationella stadganden och föreskrifter ges. Bland annat straff-, skadeersättnings- med flere påföljder för dem som brutit mot EG:s bestämmelser samt de nationella myndigheter, som ges behörighet att verkställa gemenskapens bestämmelser, skall fastställas genom nationell lagstiftning. Det är även möjligt att genom nationell lagstiftning utfärda kompletterande stadganden i de fall gemenskapens bestämmel-

ser endast innehåller minimikraven för någon frågas del. I övrigt sker införandet av den gemensamma fiskeripolitiken i respektive medlemsstat i enlighet med det förfaringsätt den nationella lagstiftningen föreskriver.

2. Nuläge

2.1. EG:s gemensamma fiskeripolitik

Rådets förordning (EEG) nr 3760/92 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk, nedan CFP-förordningen

Tillämpningsområdet för EG:s gemensamma fiskeripolitik omfattar enligt artikel 1 i CFP-förordningen verksamhet i samband med fiskeriekonomiskt utnyttjande av de levande tillgångarna i havet och vattenbruket samt därtill knuten förädling av och handel med fiskeri- och vattenbruksprodukter om här avsedd verksamhet sker inom medlemsstaternas område, inom gemenskapens fiskezon eller ombord på gemenskapens fiskefartyg.

Det allmänna målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att reglera ett rationellt och hållbart utnyttjande av de levande tillgångarna i havet samt att skydda och bevara dessa tillgångar.

Med stöd av den gemensamma fiskeripolitiken kan rådet vidta åtgärder som stärker förutsättningarna för tillträde till fiskezonen, tillgången på fiskresurser samt bedrivandet av fiske (*resurspolitik*). Bland annat kan rådet begränsa fisket inom viss region eller fiskets omfattning samt begränsa tillåtet antal och tillåten typ av fiskefartyg.

Kommissionen har gett direktiv gällande fångstredskapens maskvidd (EEG nr 2108/84) och begränsning av användningen av trål och vissa andra fångstredskap (EEG nr 3440/84).

Rådet har begränsat fångsten av vissa fiskarter (sill och strömming: rådets förordning (EEG) nr 2115/77) samt användningen av fartyg av vissa typer. Därutöver fastställer rådet årligen största tillåtna fångst för vissa fiskarter (Total Allowable Catch; TAC). Denna fördelas mellan medlemsstaterna i form av kvoter som administreras nationellt av respektive land. För Finlands del berör TAC lax, strömming, vasbuk och torsk.

Åtminstone ända fram till utgången av år 2002 har medlemsstaterna rätt att besluta om tillträdet till de fiskevatten som befinner sig inom en zon som sträcker sig högst 12 sjömil ut från kustens grundlinjer i respektive land.

Från och med den 1 januari 1995 regleras tillträdet till fiskevattnen med hjälp av ett system, som innebär att medlemsstaternas fiskefartyg skall ha en för varje enskilt fiskefartyg utfärdad licens när de fiskar inom gemenskapens fiskezon, tredje länders vattenområde eller på öppna havet. Rådets förordning (EG) nr 3690/93 innehåller närmare föreskrifter om hur licenserna administreras och om de uppgifter som åtminstone skall framgå av licenserna. Rådets förordning (EG) nr 1627/94 innehåller för sin del närmare bestämmelser om det särskilda fisketillståndet. Syftet med systemet med fisketillstånd är bland annat att begränsa fiskets omfattning och inriktning. Rådet fattar beslut om behovet av särskilt fisketillstånd. Tillsvidare har inte något sådant beslut fattats. Administrationen av licenserna och de särskilda fisketillstånden hör dock till de nationella myndigheternas kompetensområde.

EG är avtalspart i konventionen rörande fisket i Östersjön (rådets förordning (EEG) nr 1866/86) samt i ett flertal andra internationella fördrag, som reglerar fisket. Det generella syftet med nämnda överenskommelser är att bereda fiskefartygen i EG:s medlemsstater tillfälle till fiske och att öppna nya fiskemöjligheter för dem. Även skyddet av vissa fiskbestånd är ett viktigt mål.

Rådets förordning (EEG) nr 101/76 om fastställande av en gemensam strukturpolitik för fiskerinäringen

EG:s gemensamma strukturpolitik verkställs genom att harmonisera medlemsstaternas strukturpolitiska åtgärder.

Gemenskapen deltar i de kostnader fullföl-

jandet av fiskerinäringens strukturpolitik medför enligt bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2080/93 om tillämpningen av förordningen (EEG) nr 2052/88 till den del denna gäller finansiella instrument för styrning av fiskerinäringen, samt i förordningen (EG) nr 3699/93 om strukturstöd. På grundvalen av ansökan kan strukturstöd beviljas för bland annat tillfälliga samföretag och samprojekt, anpassning av fiskekapaciteten, förnyande och strukturändringar av fiskeflottan, förbättring av förädlings- och marknadsförhållandena för fiskeri- och vattenbruksprodukter, utvecklande av vattenbruk och byggnadsarbeten inom kustvattnen, utrustande av fiskhamnar samt för kartläggning av nya marknader.

Gemenskapens finansiering beviljas ur fiskerinäringens fonden (*Financial Instrument for Fisheries Guidance*, FIFG; finansiella instrumentet för styrning av fiskerinäringen, FISF). Beroende på stödåtgärd varierar gemenskapens finansieringsandel mellan 30—75 procent.

Rådets förordning (EEG) nr 3759/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiske och vattenbruk, nedan kallad marknadsförordningen

I det gemensamma marknadssystemet ingår ett pris- och handelssystem samt gemensamma konkurrensregler. Syftet med organisationen är bland annat att främja stabiliteten på marknaderna för fiskprodukter och förbättra lönsamheten för produktionen samt i mån av möjlighet trygga en skälig utkomst för yrkesfiskarna.

Det gemensamma marknadssystemet berör bland annat levande fisk, färsk, nerkyld och djupkyld fisk, fiskfiléer samt malen, saltad och rökt fisk, fiskmjöl och fiskavfall.

För de produkter som faller inom marknadsförordningens tillämpningsområde kan gemensamma fordringar gällande saluförandet fastställas. Marknadsföring av produkter som inte fyller ställda krav är förbjuden. Medlemsstaterna skall övervaka att de gemensamma fordringarna gällande saluförande efterlevs samt verkställa de straffpåföljder som fastställs för forseelser mot gällande bestämmelser. Medlemsstaterna skall därutöver meddela kommissionen namn och adresser på de organ som övervakar efterlevnaden av marknadssystemet.

Fullföljandet av den gemensamma organisationen av marknaden och särskilt verkställan-

det av interventionsåtgärderna är i hög grad baserat på den verksamhet, som bedrivs av de producentorganisationer yrkesfiskarna skall grunda på frivillig väg.

Rådets förordning (EEG) nr 2847/93 om inrättandet av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken; nedan kontrollförordningen

EG har inrättat ett administrations- och kontrollsystem som täcker den gemensamma fiskeripolitiken i hela dess omfattning. Med hjälp av systemet säkras fullföljandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Tillsvi dare får medlemsländerna sköta kontrollen på det sätt de själva fattar beslut om. För brott mot de bestämmelser som gäller för den gemensamma fiskeripolitiken skall straffpåföljder som står i proportion till förseelsens grovhet föreläggas på nationell nivå. EG övervakar för sin del medlemsstaternas övervakningsåtgärder. Medlemsstaterna är bland annat skyldiga att inge till tillämpningen av CFP-förordningen och med stöd av den eller utöver den givna förordningar anknutna uppgifter till kommissionen. Dessa behandlas konfidentiellt.

Kontrollen är särskilt inriktad på fisket av kvoterade fiskarter samt lossningen och marknadsföringen av fångsten. Kontrollen av fångsterna grundar sig å ena sidan på inspektion av fiskefartygen och anteckningarna i den fångstdagbok fiskefartygen är skyldiga att föra samt å andra sidan på de anmälningar förstahandsköpare av fisk är skyldiga att ge om inköpta fiskarter samt om mängder och priser för dessa.

Syftet med övervakningen av marknadsföringen är att säkra att fiskhandeln följer de gemensamma konkurrensreglerna och de fordringar som gäller för handeln med fisk.

Övervakningen av iakttagandet av de hygieniska kraven förutsätter kontroller ombord på fiskefartygen, i produktionsanläggningarna och i fiskhandels utrymmen.

2.2. Det danska systemet

Danmark har genomfört tillämpningen av EG:s regelverk om den gemensamma fiskeripolitiken på nationell nivå genom att stifta fullmaktslagar i vilka det ingår stadganden om vissa centrala uppgifter i samband med infö-

randet av CFP. Betecknande för det danska systemet är att fullföljandet av CFP till alla delar har getts åt fiskeriministern, som kan delegera uppgifter åt honom underställda myndigheter. Fiskeriministern har utfärdat ett stort antal förordningar och beslut om den nationella verkställigheten av CFP. I regel har bara namn, nummer och datum för utfärdandet samt uppgifter om var förordningen eller beslutet ifråga kan erhållas publicerats.

2.3. Nuvarande lagstiftning i Finland

Fisket samt regleringen och övervakningen sker inom ramen för fiskelagarna (286/82 och 503/51), lagen om Finlands fiskezon (839/74) och lagen om bringande i kraft av Internationella fiskerikommissionens för Östersjön rekommendationer (483/75) samt med stöd av nämnda lagar givna förordningar och andra föreskrifter.

Om pris-, lagrings- och transportstöd som betalas för hantering av fiskeriprodukter stadgas i fiskeriinkomstlagen (621/75). Stadganden om gränsskydd ingår i tullagstiftningen.

Strukturpolitiska åtgärder inom fiskerinäringen genomförs med stöd av de anslag som beviljas i statsbudgeten samt lagen om räntestödslån för fiskerinäringen (1/76).

Den statliga fiskeriförvaltningen sköts av jord- och skogsbruksministeriet och landsbygdsnäringsdistrikten, de senare underställda ministeriet. Vissa uppgifter av förvaltningskaraktär har även överförts till fiskeområdena. Övervakningen av efterlevnaden av fiskelagen hör till polisens uppgifter. Polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna deltar utöver sina övriga uppgifter i övervakningen av fisket inom havsområdet. Övervakningen av import och export av fiskprodukter hör till tullmyndigheternas kompetensområde. I fiskhygienlagen (330/94) stadgas om de myndigheter som utför hygienkontroll av fiskprodukter. Inom såväl jord- och skogsbruksministeriets och handels- och industriministeriets som arbetsministeriets förvaltningsområden handläggs finansieringsärenden fiskerinäringen till godo. Även Kera Oy beviljar lån för fiskeriekonomiska ändamål.

Inom landskapet Åland gäller en egen fiskerilagstiftning, vars verkställighet sköts av landskapets egna myndigheter.

3. Propositionens mål och centrala förslag

EG har i synnerligen täckande omfattning reglerat de frågor som hör till den gemensamma fiskeripolitikens område. Vad som återstår att reglera på nationell nivå är närmast fastställande av straffpåföljder, utformning av nationella strukturpolitiska program, övervakning av att gemenskapens bestämmelser tillämpas samt övrigt verkställande av teknisk karaktär inklusive information om bestämmelserna.

Syftet med den föreslagna lagen är att komplettera Finlands lagstiftning så att även förutsatta nationella stadganden blir införda. Det materiella innehållet i CFP har fått sin lösning genom av EG givna förordningar, därför är stadgandena i den föreslagna lagen av teknisk natur.

Av praktiska skäl föreslås att de verkställande uppgifterna ordnas så att jord- och skogsbruksministeriet är den högsta verkställande fiskerinäringmyndigheten för den gemensamma fiskeripolitiken. Ministeriet skall i alla fall kunna överföra befogenheter för någon frågas eller något frågekomplex' del till landsbygdsnäringsdistrikten eller vilt- och fiskeriforskningsinstitutet. Även fiskeribranschens organisationer skall kunna utnyttjas i övervakningsuppgifter.

Verkställigheten av EG:s gemensamma fiskeripolitik förutsätter bland annat insamling av uppgifter om fiskefartyg, fångster, fiskhandeln och transporter av fisk samt rapportering av insamlade data till organ inom gemenskapen. Därför har i den föreslagna lagen intagits nödvändiga stadganden om de inspektioner som skall utföras, myndigheternas rätt att erhålla uppgifter och registrering av erhållna data samt på motsvarande sätt stadganden om yrkesfiskarnas med fleras skyldighet att ge uppgifter. I lagförslaget ingår därtill stadganden om straffpåföljder vid brott mot lagen till den del därom ej stadgats på andra ställen i lagstiftningen.

Ifall av ett medlemskap i EU är landskapet Åland en del av Finland och EG:s gemensamma fiskeripolitik berör som sådan även Åland under förutsättning att lagtinget ger sitt bifall till avtalets ikraftträdande även inom landskapet Åland. De uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av CFP täcker även Åland. Om behörig myndighet stadgas i den avtals-

förordning som avses i 32 § i Ålands självstyrelselag (1144/91).

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

På grund av att övervakningsuppgifterna ökar väsentligt behövs vid landsbygdsnäringsdistrikten vid kusten sammanlagt tre nya tjänster, som närmast förutsätter examen på institutnivå, samt vid jord- och skogsbruksministeriets fiske- och viltavdelning på föredragandenivå en tjänst, som förutsätter akademisk examen. Härav följer att lönekostnaderna bedöms stiga med drygt 500 000 mark per år.

4.2. Verkningar ifråga om organisation och personal

Förslaget bedöms inte påverka statsförvaltningens struktur. Verkningarna ifråga om personal bedöms vara begränsade till den i punkt 4.1. nämnda personalökningen samt till omorganisering av den nuvarande personalens uppgifter.

4.3. Övriga verkningar

Förslaget bedöms inte ha några miljöeffekter. Däremot blir yrkesfiskare samt personer och företag som bedriver fiskhandel eller transport av fisk skyldiga att utan ersättning inge anmälan till kontrollmyndigheterna om lossning, köp och försäljning av fisk samt utarbete transport- med flere dokument ävensom bistå vid övervakningen av fiskefartygen, fångstredskapen, fiskhandeln och transportererna. Dessutom är de skyldiga att tillåta tillträde till de platser som skall inspekteras samt att uppvisa dokument för dem som utför kontrollinspektionerna och bistå vid inspektionerna. Vilka kostnader detta föranleder kan inte uppskattas på förhand.

Verkställigheten av lagförslaget innebär även en klart strängare övervakning än tidigare.

5. Ärendets beredning

Förslaget har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet som tjänstearbete.

Utlåtande om förslaget har inbegärts av Ålands landskapsstyrelse, landsbygdsnärings-

distrikten, vilt- och fiskeriforskningsinstitutet och fiskeribranschens centrala organisationer.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lag om verkställighet av den gemensamma fiskeripolitiken inom Europeiska gemenskapen

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Enligt artikel 5 i fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen (Romfördraget) skall medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördraget eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner. Bestämmelsen i artikeln innebär bland annat att den nationella lagstiftningen bör ses över till den del nuvarande stadganden inte räcker till för att trygga ett tillräckligt effektivt verkställande av gemenskapens bestämmelser. I övrigt är de förordningar och med stöd av dem givna beslut och övriga bestämmelser som rör den gemensamma fiskeripolitiken inom Europeiska gemenskapen redan som sådana bindande för medlemsstaterna även om det är möjligt att, närmast ifråga om detaljer i samband med övervakningen av fisket, på nationell nivå fastställa strängare regler än de av gemenskapen givna.

Vid verkställandet av gemenskapens bestämmelser tillämpas den rättspraxis samt det förvaltnings- och övriga verkställighetsförfarande, som föreskrivs av den nationella lagstiftningen. Nationell lagstiftning följs även när de nationella myndigheter som skall verkställa EG:s bestämmelser utses och när påföljderna för dem som brutit mot gemenskapens bestämmelser skall fastställas. Genom att EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken redan som sådana är bindande för Finland vid ett medlemskap i unionen räcker det för att kunna verkställa dem med att stifta lagar om de verkställande myndigheterna, om vissa frågor som inverkar på medborgarnas rättigheter och skyldigheter samt om straffpåföljder till den del därom ej stadgats på andra ställen i lagstiftningen.

2 §. *Behörig myndighet.* I EG:s förordningar

om den gemensamma fiskeripolitiken tilldelas medlemsstaternas behöriga myndigheter uppgifter och skyldigheter. Det förslås att ett omnämnande av detta intas i paragrafen. Med beaktande av fördelningen av uppgifter inom den statliga förvaltningen föreslås jord- och skogsbruksministeriet till behörig myndighet.

De uppgifter som åläggs myndigheterna på basis av gemenskapens bestämmelser varierar mycket. Gemenskapen kommer även i fortsättningen att ge nya förordningar, vars verkställighet för med sig nya uppgifter för myndigheterna. Av praktiska skäl kan inte jord- och skogsbruksministeriet sörja för alla uppgifter. Därför föreslås ytterligare ett stadgande om att jord- och skogsbruksministeriet skall kunna överföra en del av sina befogenheter till vilt- och fiskeriforskningsinstitutet eller till landsbygdsnäringsdistriktet.

3 §. *Kontroll.* Gemenskapens förordningar och övriga bestämmelser förutsätter bland annat en effektiv kontroll av fisket, fångstredskapen, fångsterna och marknadsföringen av fisk samt insamling av uppgifter om nämnda detaljer. Verkställigheten av lagen förutsätter en effektiv kontroll av fisket och landningen av fisk. Landsbygdsnäringsdistriktet, inom vilket fiskerinäringen bildar ett ansvarsområde, fungerar som regional förvaltningsmyndighet inom fiskerinäringen. Utförandet av ovan avsedda kontrollarbete är inte möjligt att utföra på åtgärd av jord- och skogsbruksministeriet. Därför föreslås ett uttryckligt stadgande om att kontrollarbetet åligger landsbygdsnäringsdistriktet.

Fiskerinäringens rådgivningsorganisationer sköter olika till fiskerinäringen anknutna uppgifter. Fiskeområdenas ställning inom fiskeriförvaltningen har redan tidigare i någon mån karaktär av myndighet. Rådgivningsorganisationernas och fiskeområdenas verksamhet finansieras med medel, som flyter in via fiskvårdsavgifterna. Jord- och skogsbruksministeriet kan ställa resultatmål för nämnda organisationers verksamhet.

Övervakningen av tillämpningen av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik förutsätter en tillräcklig regional arbetsinsats. Av praktiska skäl är det förmodligen nödvändigt att i detta arbete utnyttja en så lokal organisation som möjligt. Landsbygdsnäringens distriktens personal inom fiskerinäringens ansvarsområde kan inte heller dimensioneras enligt säsongtopparna. Därför föreslås att även fiskeribranschens organisationer skall kunna utnyttjas efter behov.

4 §. *Register.* Enligt kontrollförordningen (EEG) nr 2847/93 skall medlemsstaterna för de kvoterade fiskarternas del månatligen inlämna rapport till kommissionen över under föregående månad lossade fångstmängder, när och var fångsten lossats, omlastningar av fångster samt fångstplatser. Särskilt om kvoterna hotar att fyllas skall uppgifter om fångsten lämnas oftare än vad ovan nämnts. Vissa uppgifter skall även ges till myndigheter i andra medlemsstater.

I kommissionens förordning (EG) nr 109/94 är de uppgifter i detalj fastställda, som medlemsstaterna skall inge till det av kommissionen upprätthållna fiskefartygsregistret. Bland annat för att kunna anmäla nämnda uppgifter måste Finland upprätthålla ett motsvarande nationellt register över fiskefartyg. Uppgifter ur fiskefartygsregistret skall alltid lämnas till kommissionen när i registret antecknade data ändras.

Den nationella administrationen av genom rådets förordning (EG) nr 3690/93 reglerade licenser för de enskilda fiskefartygen och genom rådets förordning (EG) nr 1627/94 reglerade särskilda fisketillstånd förutsätter att ett register upprätthålls över beviljade licenser och fisketillstånd.

För insamling, lagring, statistikföring och rapportering via datasystem av såväl ovan nämnda som andra av EG krävda uppgifter är det nödvändigt att upprätthålla olika typer av register. Registrens offentlighet begränsas av lagen om offentliggörande av allmänna handlingar (83/51) samt personregisterlagen (471/87). Innehållet i och syftet med ovan avsedda register baserar sig på de behov som utgår från EG:s gemensamma fiskeripolitik och därför föreslås att ett grundläggande stadgande gällande registren intas i lagen.

Eftersom det kan finnas ett flertal register med vitt skilda innehåll är det inte ändamålsenligt att ta in detaljerade stadganden om

registren i lagen. Enligt lagförslagets 10 § 3 punkten skall därför jord- och skogsbruksministeriet ge närmare föreskrifter om registren. Även registrens tekniska utformning skall enligt förslaget fastställas genom dessa föreskrifter.

5 §. *Rätten att erhålla information.* Förutsättningen för att kontroll skall kunna utföras är att de personer som utför kontrollen erhåller för denna nödvändiga uppgifter av vederbörliga näringsidkare och andra personer, som berörs av stadgandena i den föreslagna lagen. Ett effektivt verkställande av kontrollen förutsätter också att kontrollinspektörerna får tillträde till de utrymmen i vilka fiskeriprodukter eller andra objekt för inspektionen hålls eller förvaras. Stadganden gällande lämnande av uppgifter och tillträde till utrymmen som skall kontrolleras ingår i 5 §.

Enligt punkt 2 i artikel 4 i kontrollförordningen (EEG) nr 2847/93 är de personer och företag som bedriver av den gemensamma fiskeripolitiken berörd näring även skyldiga att ge nödvändig hjälp åt dem som utför kontrollen. Artikel 37 i samma förordning innehåller stränga bestämmelser om tystnadsplikten ifråga om uppgifter som framkommit i samband med kontrollen. Enligt punkt 6 i artikel 37 är tystnadsplikten dock inget hinder för att överlämna uppgifter åt åklagar-, polis-, gränsbevaknings- eller tullmyndigheter då det är fråga om utredning av brott eller av myndighet enligt den här lagen anhängiggjort ärende för domstols räkning eller för myndighet som undersöker ändringsökande. Uppgifter skulle även i begränsad omfattning kunna ges åt EG:s institutioner och av dem förordnade inspektörer samt till vissa delar även åt andra medlemsstater.

För brott mot stadganden om tystnadsplikt kan straff åläggas med stöd av 40 kapitlet i strafflagen.

6 och 7 §. *Verkställande av kontroll. Straff.* I kontrollförordningen (EEG) nr 2847/93 ingår bland annat bestämmelser om kontroll av användningen av fångster och fångstredskap, förande av fiskedagbok samt lämnande av olika kontrollrapporter. I artikel 31 av nämnda förordning ingår bestämmelser som förutsätter att den som brutit mot den gemensamma fiskeripolitikens regler föreläggs straffpåföljder som står i proportion till förseelsens grovhet. Påföljden fastställs antingen genom förvaltningsförfarande eller i den ordning straffrätten

stadgar. Påföljden kan vara förverkande av den ekonomiska nytta förseelsen fört med sig, böter, förverkande av förbjudna fångstredskap och fångster, beslagtagande eller temporärt ur bruktagande av fartyg samt temporärt eller permanent återkallande av tillstånd. Medlemsstaterna skall fastställa straffen genom nationell lagstiftning.

I rådets förordning (EG) nr 1627/94 finns bestämmelser om de särskilda fisketillstånden för fiskefartygen. Artikel 13 i nämnda förordning förutsätter att straff enligt artikel 31 i kontrollförordningen tillämpas även när fiske bedrivits i strid med villkoren för särskilt fisketillstånd. Straffet kan härvid utöver böter, förverkande av fångst och fångstredskap samt temporärt ur bruktagande av fartyg även vara beslagtagande av fartyget samt temporärt eller permanent förverkande av särskilt fisketillstånd.

Ett effektivt verkställande av kontrollsystemet för EG:s gemensamma fiskeripolitik förutsätter sanktioner även i situationer när verkställandet av kontroll förhindras eller i EG:s bestämmelser fastställda uppgifter inte ges ut eller felaktiga uppgifter ges.

I den föreslagna 6 § ingår stadganden om fångstredskap och tillvaratagande av fångst och i 7 § ingår stadganden om straffpåföljder som har dimensionerats i konformitet med motsvarande påföljder enligt kapitel 14 i fiskelagen.

Säkerställandet av att lagen följs kräver dock inte att vederbörande åtalas för helt obetydliga förseelsers skull. Därför föreslås att i 6 § 2 mom. intas ett stadgande om att den person eller myndighet som utför kontrollen skall kunna låta bli att anmäla förseelser som kan anses vara ringa till åtal. Stadgandet hindrar inte andra, till exempel målsägande, att anmäla förseelsen till förundersökningsmyndighet. Stadgandet motsvarar stadgandet i 36 § 2 mom. av fiskhygienlagen.

Enligt det föreslagna 2 mom. i 7 § skall upp till två års fängelsestraff kunna föreläggas för förseelser som är återkommande eller annars kan anses vara grova. I stränghet motsvarar straffet det maximala straff varom stadgas i 4 § i lagen om bringande i kraft av Internationella fiskerikommissionens för Östersjön rekommendationer (621/74). Nämnda lag föreslås upphävas såsom obehövlig i 13 § och därför bör de straffstadganden som tas in i den föreslagna

lagen motsvara tidigare praxis. Dock föreslås att de straffbara handlingarna så vitt möjligt individualiseras.

8 §. *Förverkandepåföljd*. Enligt artikel 31 i kontrollförordningen (EEG) nr 2847/93 förutsätts att den som brutit mot den gemensamma fiskeripolitikens regler föreläggs påföljder som står i proportion till förseelsens grovhet, antingen genom förvaltningsförfarande eller i den ordning straffrätten stadgar. Påföljden kan bland annat vara beslagtagande eller temporärt ur bruktagande av fartyg samt temporärt eller permanent återkallande av tillstånd.

I rådets förordning (EG) nr 1627/94 ingår bestämmelser om särskilda för enskilda fartyg utfärdade fisketillstånd. Artikel 13 i nämnda förordning förutsätter att straff enligt artikel 31 i kontrollförordningen tillämpas även när fiske bedrivits i strid med villkoren för särskilt fisketillstånd. Straffet kan härvid vara böter, förverkande av fångst och fångstredskap samt utöver temporärt ur bruktagande av fartyg även beslagtagande av fartyg samt temporärt eller permanent förverkande av särskilt fisketillstånd.

Paragrafen innehåller stadganden om tagande av fiskefartyg ur fiskebruk för bestämd tid och återkallande av specificerat fartyg given licens eller särskilt fisketillstånd. Straffpåföljderna begränsas till de fall när fiskeförseelsen med beaktande av omständigheterna skall betraktas som grov, med andra ord de fall som avses i 2 mom. i den förslagna lagens 7 §. För förverkandepåföljdernas del i övrigt skall strafflagens stadganden följas.

9 §. *Återkrav av stöd*. Enligt artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 3699/93 (nedan *strukturstödsförordningen*), som innehåller bestämmelser om grunder och förutsättningar för strukturella stöd till gemenskapens fiske- och vattenbruksområden samt till förädling av och handel med fiskeri- och vattenbruksprodukter, utbetalas strukturstöd ur medel från det finansiella instrumentet för styrning av fiskerinäringen (FISF) i enlighet med bestämmelserna i artikel 21 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88. Enligt artikel 23 i sistnämnda förordning är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa, att de ur strukturfonderna beviljade stöden används på i bestämmelserna förutsatt sätt och att stöd som använts i strid med bestämmelserna återkrävs och redovisas till gemenskapen. Medlemsstaterna är dessutom skyldiga att inge rapport till kommissionen om medlens använd-

ning och om missförhållanden som framkommit i samband med kontroll. I kommissionens förordning (EG) nr 1681/94 om organisationen av kontrollen av stöden ingår detaljerade bestämmelser om förfaringssättet vid rapporteringen. Enligt punkt 3 i artikel 15 i strukturstödsförordningen kan även kommissionen i vissa fall avbryta, återkalla eller sänka ur FISF:s medel beviljat stöd. Därutöver kan för stort eller fel via producentorganisationerna utbetalat interventionsstöd återkrävas.

I den föreslagna 9 § ingår stadganden om återkrav av stöd som beviljats ur EG:s eller statens medel. Om det belopp som återkrävs inte erläggs frivilligt föreslås att indrivning sker i den ordning som stadgas för utsökning av skatter. Om sökanden av stöd har gjort sig skyldig till brottsligt förfarande tillämpas de straffpåföljder för understödsbrott om vilka stadgas i 29 kap. 5—9 §§ i strafflagen.

10 §. *Närmare bestämmelser.* Rådets och kommissionens förordningar samt med stöd av dem givna bestämmelser på lägre nivå innehåller mycket detaljerade bestämmelser om bland annat grunderna för beviljandet av stöd och maximala belopp för dessa, bedrivande av fiske, omlastning och lossning ur fartyg av fiskeriprodukter ävensom om andra anmälningar och om tidpunkten för anmälningar. Gemenskapen har även detaljerade bestämmelser om de uppgifter som skall antecknas i fiskefartygsregistret samt om scheman för register och andra dokument. På de nationella myndigheternas lott har det närmast fallit att övervaka att gemenskapens regler och bestämmelser följs samt övrigt tekniskt verkställande av bestämmelserna. Enligt lagförslaget skall det i 10 § intas ett stadgande enligt vilket jord- och skogsbruksministeriet vid behov kan meddela närmare föreskrifter än gemenskapens bestämmelser om verkställigheten av den gemensamma fiskeripolitiken.

11 §. *Åland.* Det föreslås att ett stadgande om införande av Europeiska gemenskapens bestämmelser om den gemensamma fiskeripolitiken på Åland intas i paragrafen.

12 §. *Ikraftträdande.* Paragrafen innehåller stadganden om lagens ikraftträdande. Lagen avses träda ikraft samtidigt med EU-anslutningsavtalet. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

13 §. *Lagar som skall upphävas.* I paragrafen föreslås det att fiskeriinkomstlagen (621/75)

och lagen om bringande i kraft av Internationella fiskerikommissionens för Östersjön rekommendationer (483/75) jämte ändringar upphävs. Förstnämnda lag innehåller stadganden om prisstöd för strömming, som av gemenskapen anses vara ett förbjudet stöd, ävensom andra såsom förbjudna klassade stöd. Den senare lagen är obehövlig på grund av att motsvarande bestämmelser finns intagna i rådets förordning (EEG) nr 1866/86 om vissa tekniska åtgärder för att bevara fisktillgångarna i Östersjön, Bälten och Öresund samt i förordningar som kompletterar nämnda förordning. Straffstadgandena ingår i 7 § i den föreslagna lagen.

14 §. *Övergångsstadgande.* Ansökningar och utbetalningar av pris-, lagrings- och transportstöd enligt fiskeriinkomstlagen sker i efterhand. Stöd för erhållen fångst, utförd lagring och uppkomna transportkostnader från tiden före denna lag träder i kraft bör ske enligt tidigare stadganden. Ett övergångsstadgande gällande detta har tagits in i den föreslagna 14 §.

1.2. Lag om ändring av lagen om Finlands fiskezon

2 §. Enligt 1 § i lagen om Finlands fiskezon (839/74) omfattar Finlands fiskezon med vissa undantag den del av öppna havet som ligger i omedelbar anslutning till rikets territorialvatten fram till mittlinjen. Enligt 2 § i lagen har finska staten inom fiskezonen uteslutande rätt att bestämma om fisket och övervaka det samt, med iakttagande av gällande internationella överenskommelser vidta även andra åtgärder gällande fisket inom området. Vid ett EU-medlemskap kommer de förordningar gemenskapen inom ramen för sina lagstiftningsbefogenheter givit för att reglera fisket även att beröra fiskezonen. Därför föreslås att motsvarande delar av paragrafen justeras.

3 §. Enligt artikel 1 i CFP-förordningen (EEG) nr 3760/92 gäller gemenskapens gemensamma fiskeripolitik all verksamhet inom gemenskapens fiskezoner som anknyter till fiskeriekonomiskt utnyttjande av de levande tillgångarna i havet. Enligt punkt a i artikel 3 i förordningen avses med gemenskapens fiskezon de vatten som lyder under medlemsstaternas suveränitet eller jurisdiktion.

Huvudprincipen i gemenskapens förordning-

är att samtliga fiskefartyg inom gemenskapen på enahanda grunder skall ha tillträde till medlemsstaternas vatten. Enligt artikel 6 i CFP-förordningen får medlemsstaterna dock fram till utgången av år 2002 hålla i kraft ett system som innebär att de har rätt att besluta om tillträdet för fiske till de vattenområden som befinner sig inom en zon som sträcker sig högst 12 sjömil ut från kustens grundlinjer i respektive land och som lyder under deras jurisdiktion eller bestämmanderätt. Före utgången av nu gällande termin tar rådet upp frågan till förnyad behandling. Tillträde till vattenområden avser i de bestämmelser som reglerar gemenskapens gemensamma fiskeripolitik i praktiken rätt att fiska inom vattenområdena ifråga.

Enligt 3 § i lagen om Finlands fiskezon gäller angående rätten att bedriva fiske inom fiskezonen samma regler som för rätten att fiska i havet utom byarågång. Medborgare i de nordiska länderna har rätt att bedriva husbehovs- och rekreativfiske i området. Närmare stadganden om fisket ifråga ingår i fiskelagens 6 §.

Det föreslås att lagens 3 § justeras så att gemenskapens fiskefartyg inte utan särskilt avtal beviljas fri fiskerätt inom ovannämnda vattenområden innanför 12 sjömils gränsen. Samtidigt korrigeras hänvisningen i paragrafen till så att den hänvisar till 6 § i fiskelagens.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

För gemenskapens förordningar gäller huvudregeln att de träder i kraft och tillämpas så fort de publicerats. Införandet av förordningarna kan förutsätta snabba åtgärder inom den nationella förvaltningen. Mot denna bakgrund föreslås att det tekniska verkställandet av de förordningar som berör gemenskapens gemensamma fiskeripolitik ges åt jord- och skogsbruksministeriet, som vid behov kan meddela närmare föreskrifter om bestämmelserna i gemenskapens förordningar, bland annat om den reglering av fisket som förutsätts i förordningarna, licenserna för de enskilda fartygen och de särskilda fisketillstånden, om kontrollen nödvändiga register, stödåtgärder för fiskerinäringen samt för verkställandet av gemenskapens förordningar nödvändiga åtgärder av förvaltningskaraktär.

3. Ikraftträdande

De föreslagna lagarna bör träda i kraft vid tidpunkt som fastställs genom förordning. Lagarna avses träda i kraft samtidigt med EU-anslutningsavtalet.

Med stöd vad anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om verkställighet av den gemensamma fiskeripolitiken inom Europeiska gemenskapen

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

Vid verkställandet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik iaktas denna lag till de delar frågan inte reglerats i Europeiska gemenskapens förordningar eller med stöd av dem givna beslut och bestämmelser.

2 §

Behörig myndighet

Den allmänna verkställigheten av denna lag åligger jord- och skogsbruksministeriet. Jord- och skogsbruksministeriet är också den i Europeiska gemenskapens om den gemensamma fiskeripolitiken givna rättsakter och beslut avsedda behöriga myndigheten i medlemsstat.

För särskild frågas eller frågekomplex' del kan jord- och skogsbruksministeriet överföra i

1 mom. avsedd behörighet till vilt- och fiskeriforskningsinstitutet eller landsbygdsnäringsdistrikten.

3 §

Kontroll

Det åligger landsbygdsnäringsdistrikten att inom sitt område utföra den direkta kontrollen av att de bestämmelser som gäller vid tillämpningen av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik iakttas.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förordna fiskeribranschens organisationer att bistå vid verkställigheten av kontrollen.

4 §

Register

Jord- och skogsbruksministeriet upprätthåller för kontrollen och statistikföringen av iakttagandet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik nödvändiga register. I registren kan intas uppgifter om fisket, fiskhandeln, säljare och köpare av fiskeriprodukter, personer och företag som utför transport av fiskeriprodukter samt om finansiering av fiskerinäringen.

För forskningsändamål och statistikföring har vilt- och fiskeriforskningsinstitutet rätt att erhålla uppgifter ur i 1 mom. avsedda register. I registren införda uppgifter får även användas för i Europeiska gemenskapens förordningar föreskrivna syften.

5 §

Rätten att erhålla information

Personer som utför kontroll har rätt att i den utsträckning kontrollen förutsätter för genomläsning få tillgång till lossnings-, transport-, försäljnings- med flere dokument samt erhålla annan information om fiske, vattenbruk, transport av fiskeriprodukter, förädling, handel, lagring, import och export.

Ovan i 1 mom. avsedd rätt att erhålla information berör även sådana uppgifter, som på grund av att de gäller privat affärs- eller yrkesverksamhet eller privatpersons ekonomiska ställning annars skulle vara sekretessbelagda.

Personer som utför kontroll har rätt till tillträde till fiskefartyg, transportmedel för fiskeriprodukter och andra platser där fiskered-

skap, fiskeriprodukter eller verifikat- med mera material, som är föremål för granskning, förvaras.

6 §

Verkställande av kontroll

Person eller myndighet som verkställer kontroll av fisket och på bar gärning påträffar i strid med i denna lag avsedda stadganden och bestämmelser använda fångstredskap och på detta sätt erhållen fångst har rätt att ta hand om dessa. Fångstredskap och fångst som omhändertagits skall överlämnas till förundersökningsmyndighet.

Person eller myndighet som utför kontroll kan låta bli att till förundersökningsmyndighet anmäla förseelse, som kan anses vara ringa.

7 §

Straff

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) fiskar i strid med i 1 § avsedda stadganden eller bestämmelser,

2) underlåter att fullfölja sina skyldigheter enligt i 1 § avsedda regler och bestämmelser, som gäller förande av fiskedagbok eller inlämnande av anmälningar och uppgifter,

3) försvårar myndigheternas verksamhet eller på annat sätt underlåter att fullgöra de skyldigheter som åligger honom eller henne i en kontrollsituation, eller

4) på annat sätt bryter mot i 1 § avsedda regler och bestämmelser eller med stöd av denna lag meddelade bestämmelser

dömes, om inte annorstädes i lag stadgas om strängare straff, till böter eller högst sex månader fängelse för brott mot Europeiska gemenskapens fiskeripolitik.

Om den i 1 mom. avsedda gärningen är återkommande eller, med beaktande av omständigheterna i övrigt, kan anses vara grov är straffet fängelse i högst två år.

8 §

Förverkandepåföljd

Om straff föreläggs med stöd av 7 § 2 mom. skall samtidigt förordnas att vederbörande inte får använda yrkesmässiga fångstredskap eller fiskefartyg för yrkesfiske. Förordnandet ges för viss tid, högst för tre år. Så länge förordnandet är i kraft får av vederbörande person ägt fartyg

inte inneha i Europeiska gemenskapens förordningar avsedd för specificerat fartyg given licens eller särskilt fisketillstånd.

I övrigt tillämpas för förverkandepåföljdens del vad i strafflagen stadgas.

9 §

Återkrav av stöd

Om stöd enligt i 1 § avsedda bestämmelser har utbetalats för stort eller annars grundlöst kan den myndighet som beviljat stödet besluta om återkrav av det belopp, som beviljats för stort eller grundlöst.

Återkravet kan ske i den ordning som stadgas för utsökning av skatter.

10 §

Närmare bestämmelser

Jord- och skogsbruksministeriet kan meddela närmare föreskrifter:

- 1) om begränsning och övrig reglering av fisket;
- 2) om för enskilda fartyg avsedda licenser och särskilda fisketillstånd;
- 3) om ovan i 4 § avsedda register;
- 4) om stödåtgärder för fiskerinäringen; samt
- 5) om övrig verkställighet av denna lag.

11 §

Åland

Till den del frågan hör till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet tillämpas i stället för denna lag vad Ålands lagting lagstiftar.

2 kap.

Ikraftträdande- och övergångsstadganden

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid tidpunkt som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

13 §

Lagar som upphävs

Genom denna lag upphävs:

- 1) fiskeriinkomstlagen av den 18 juli 1975 (621/75) jämte ändringar, samt
- 2) lagen den 25 juni 1975 om bringande i kraft av Internationella fiskerikommissionens för Östersjön rekommendationer (483/75) jämte ändringar.

14 §

Övergångsstadgande

Vid utbetalning och återkrav av stöd som beviljats med stöd av fiskeriinkomstlagen före denna lag trätt i kraft tillämpas även i fortsättningen stadgandena i fiskeriinkomstlagen.

Om anhållan om stöd enligt fiskeriinkomstlagen gäller pris-, lagrings- eller transportstöd för den period som utgår den 30 december 1994 eller för tidigare period tillämpas för ansökan och det stöd som beviljas på grundvalen av ansökan de stadganden som var i kraft när denna lag trädde i kraft.

2.

Lag

om ändring av lagen om Finlands fiskezon

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 och 3 § lagen den 15 november 1974 om Finlands fiskezon (839/74) som följer:

2 §

Finska staten har inom fiskezonen uteslutande rätt att bestämma om fisket och övervaka det samt vidta även andra för bevarandet och ökandet av områdets fiskbestånd samt för ordnandet och utvecklandet av fiskeriförhållandena erforderliga åtgärder, om ej annat föreskrivs i Europeiska gemenskapens förordningar eller gällande internationella överenskommelser.

fiskezonen gäller vad i 6 § lagen om fiske och Europeiska gemenskapens bestämmelser om den gemensamma fiskeripolitiken stadgas eller med stöd av dem föreskrivs eller vad med främmande stat har överenskommit. Inom det område som gränsar till de inre territorialvattens yttre gräns och finns innanför 12 sjömilsgränsen tillämpas dock inte vad i Europeiska gemenskapens bestämmelser om den gemensamma fiskeripolitiken föreskrivs om fiskerätt.

3 §

Angående rätten att bedriva fiske inom

Denna lag träder i kraft vid tidpunkt varom stadgas genom förordning.

Helsingfors den 12 september 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Ole Norrback

2.

Lag**om ändring av lagen om Finlands fiskezon**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 och 3 § lagen den 15 november 1974 om Finlands fiskezon (839/74) som följer:

Gällande lydelse

2 §

Finska staten har inom fiskezonen uteslutande rätt att bestämma om fisket och övervaka det samt, *med iakttagande av gällande internationella överenskommelser*, vidta även andra för bevarandet och ökandet av områdets fisk bestånd samt för ordnandet och utvecklandet av fiskeriförhållandena erfärderliga åtgärder.

3 §

Angående rätten att bedriva fiske inom fiskezonen gäller vad i 2 § lagen om fiske är stadgat angående fiske i havet utom byarågång. Det samma gäller på motsvarande sätt jämväl isländska, danska, norska och svenska medborgares rätt till husbehovs- och rekreationsfiske. Angående beviljandet av annan fiskerätt inom fiskezonen åt främmande stats medborgare, då därom särskilt överenskommit med den främmande staten, stadgas genom förordning.

Föreslagna lydelse

2 §

Finska staten har inom fiskezonen uteslutande rätt att bestämma om fisket och övervaka det samt vidta även andra för bevarandet och ökandet av områdets fiskbestånd samt för ordnandet och utvecklandet av fiskeriförhållandena erfärderliga åtgärder, *om ej annat föreskrivs i Europeiska gemenskapens förordningar eller gällande internationella överenskommelser*.

3 §

Angående rätten att bedriva fiske inom fiskezonen gäller vad i 6 § lagen om fiske och Europeiska gemenskapens bestämmelser om den gemensamma fiskeripolitiken stadgas eller med stöd av dem föreskrivs eller vad som med främmande stat har överenskommit. Inom det område innanför 12 sjömilgränsen tillämpas dock inte vad i Europeiska gemenskapens bestämmelser om den gemensamma fiskeripolitiken föreskrivs om fiskerätt.

Denna lag träder i kraft vid tidpunkt varom stadgas genom förordning.
